

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžd/12/2013
Identifikačné číslo spisu:	1011201694
Dátum vydania rozhodnutia:	10.12.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1011201694.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belko a z členov Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD., v právnej veci žalobcu: W., O., zastúpeného: JUDr. Peter Schmidl, advokát, Malé námestie 5402/1A, Malacky, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, (pôvodne Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave, Krajský dopravný inšpektorát, Špitálska 14, Bratislava), o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. p.: KRP-P-DI-BCP-71/2011 zo dňa 19. septembra 2011, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05. decembra 2012 č. k. 2S/163/2011-46, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05. decembra 2012 č. k. 2S/163/2011-46 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

Odôvodnenie

I.

Predmet konania

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. p.: KRP-P-DI-BCP-71/2011 zo dňa 19.09.2011 ako aj rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu č. p.: ORP-P-477/MA-DI-OBCP-2010 zo dňa 27.07.2011, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. g/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a bola mu uložená pokuta podľa § 22 ods. 2 písm. c/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch vo výške 250 Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 4 mesiacov.

Krajský súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že z obsahu pripojeného administratívneho spisu správneho orgánu zistil, že rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu zo dňa 27.07.2011 č. p.: ORP-P-477/MA-DI-OBCP-2010 bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. g/ zákona č. 372/1990 Zb. a podľa § 22 ods. 2 písm. c/ uvedeného zákona mu bola uložená sankcia, a to pokuta vo výške 250 Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 4 mesiacov, pričom zákaz

činnosti začína plynúť odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, pričom podľa § 14 ods. 2 cit. zákona sa do času zákazu činnosti započítava aj čas, po ktorý páchatel' na základe opatrenia orgánu štátnej správy vykonaného v súvislosti s prejednáványm priestupkom nesmel už túto činnosť vykonávať, t. j. od 19.07.2010 do 13.09.2010. Žalobca ako účastník cestnej premávky porušil ustanovenie § 23 ods. 5 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pretože dňa 19.07.2010 v čase o 13:00 hod. viedol motorové vozidlo zn. T. ev. č. W. v Malackách, pričom cúval z vedľajšej cesty označenej dopravnou značkou P1 - „Daj prednosť v jazde“ vedľa predajne „101 drogérie“ na Záhorácku ulicu, kde pri vycúvaní zastavil blízko križovatky na pravej strane krajnice Záhoráckej ul. v smere do centra a vzápätí odbočoval vľavo na Pribinovu ul., pričom ohrozil vodiča vozidla zn. O. ev. č. W. idúceho za ním po Záhoráckej ul. v smere do centra, následkom čoho došlo k zrážke.

Krajský súd ďalej skonštatoval, že prvostupňový správny orgán svoje rozhodnutie oprel o zhromaždené listinné dôkazy, a to záznam dopravnej nehody, zápisnicu o ohliadke miesta dopravnej nehody, náčrtok a fotodokumentáciu z miesta nehody, ďalej o výsluchy účastníkov dopravnej nehody (žalobcu a vodičky W.) a svedkov X. a X., ako aj o odborné vyjadrenie súdneho znalca z odboru cestnej dopravy R., na základe ktorých určil skutok tak ako bol sformulovaný vo výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia. Na podklade odborného vyjadrenia súdneho znalca konštatoval, že technickou príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy žalobcu, nakoľko pri vychádzaní od okraja vozovky a odbočovaní doľava ohrozil vodičku vozidla zn. O. idúceho za ním, pričom začal odbočovať už z polohy vozidla pri pravom okraji cesty, čo vyvolalo kolíznú situáciu. Žalobca zároveň oneskorene reagoval na vozidlo zn. O. pred začiatkom odbočovania, čo mu znemožnilo zabrániť dopravnej nehode. Vodička vozidla zn. O. W. by podľa znalca nehode zabránila iba v prípade, ak by sa s vozidlom pohybovala rýchlosťou 17,67 - 21,5 km/h, pričom túto rýchlosť však z právneho hľadiska dodržať nemusela. Prvostupňový správny orgán ďalej uviedol, že výpovede svedkov vykonané pred správnym orgánom potvrdili priebeh dopravnej nehody, tieto sa navzájom dopĺňajú a podporujú, pričom svedkovia X. a X. videli a popísali správanie sa účastníkov dopravnej nehody minimálne až do bezprostrednej zrážky vozidiel, pričom ich výpovede neodporovali ani odbornému vyjadreniu znalca. Preto správny orgán nemal pochybnosti ani o zákonnosti a správnosti odborného vyjadrenia vypracovaného súdnym znalcom. Ten uviedol, že porušenie pravidiel cestnej premávky vodičkou W. nebolo preukázané príčinou dopravnej nehody bolo nedanie prednosti v jazde zo strany žalobcu pri vychádzaní z okraja cesty a ohrozenie vodičky W. idúcej zo svojim motorovým vozidlom cez križovatku v priamom smere po hlavnej ceste v smere do centra mesta Malacky.

Krajský súd ďalej uviedol, že proti uvedenému rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu podal žalobca odvolanie, ktoré žalovaný rozhodnutím č. p.: KRP-P-DI-BCP-71/2011 zo dňa 19.09.2011 zamietol a rozhodnutie Okresného riaditeľstva PZ v Malackách potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že skutok, zo spáchania ktorého bol žalobca uznaný vinným, bol v dostatočnej miere preukázaný, výpovede svedkov manželov U. ako priamych svedkov dopravnej nehody potvrdili priebeh dopravnej nehody nezávisle od odborného vyjadrenia znalca. Znalec vychádzal z kompletného spisového materiálu, na základe ktorého dospel k jednoznačným záverom, ktoré zhrnul vo vypracovanom odbornom vyjadrení.

Žalobca v žalobe namietal, že správny orgán prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav veci, napriek návrhom žalobcu nebol do konania pribratý nový znalec, nebola vykonaná obhliadka miesta činu ani rekonštrukcia, na základe ktorých by znalec mohol presne zistiť a verifikovať skutočnosti uvádzané svedkami a účastníkmi dopravnej nehody. Žalobca ďalej uviedol, že znalec na mieste nehody nikdy nebol v prítomnosti účastníkov a svedkov dopravnej nehody, vychádzal iba z ich tvrdení, ktoré neobsahujú presné údaje k miestam a časom, kde a kedy sa ktorý účastník dopravnej nehody nachádzal. Žalobca tvrdil, že v smere jazdy svedkyne poškodenej N. boli dva prechody pre chodcov, pričom nik nezisťoval, pri ktorom z nich sa žalobca v čase cúvania nachádzal a z ktorej strany, čo pre závery znalca môže znamenať úplne iné výsledky. Ďalej namietal, že došlo v rámci priestupkového konania k manipulácii s výsluchmi svedkov manželov U., pretože títo z miesta, kde sa v čase nehody nachádzali, objektívne nevideli priebeh nehody a šli sa pozrieť až na jej následky. Žalobca popisoval priebeh nehody inak ako poškodená N. a znalec, hoci je povinný vypracovať všetky možné varianty priebehu nehody podľa tvrdení jej účastníkov a potom ich technicky exaktne potvrdiť alebo vyvrátiť, nikdy k tomuto objektívnemu zisteniu nepristúpil a správne orgány rovnako neprejavili záujem o objektívne prešetrenie

skutočného priebehu nehodového deja. Správny orgán sa podľa žalobcu neriadil povinnosťou zistiť objektívny stav vecí, vykonať všetky dostupné dôkazy svedčiace v prospech i neprospech priestupcu a na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu vecí potom vydali rozhodnutie, ktoré nezodpovedá zisteniam obsiahnutým v spise. Žalobca mal za to, že až po doplnení dokazovania o objektívne znalecké dokazovanie vychádzajúce z presných údajov odkiaľ ktorý svedok čo pozoroval, a verifikácii, či vôbec pozorovať objektívne mohol, a až po upresnení tvrdení účastníkov dopravnej nehody o miestach a čase ich pohybu tesne pred kolíziou ich vozidiel a technickej verifikácii ich variant znalcom bude možné vo veci zaujať objektívne stanovisko.

Krajský súd poukázal na to, že podľa § 23 ods. 5 zákona č. 8/2009 Z. z. vodič vozidla, ktoré zastavilo alebo stálo a opäť vychádza od kraja cesty alebo od chodníka, nesmie ohroziť ostatných účastníkov cestnej premávky; pritom je povinný dávať znamenie o zmene smeru jazdy. Vodičovi vozidla pravidelnej verejnej dopravy osôb sú v obci vodiči ostatných vozidiel povinný umožniť vyjdenie zo zastávky alebo zo zastávkového pruhu, a to znížením rýchlosti jazdy, prípadne i zastavením vozidla; vodič takéhoto vozidla pritom nesmie ohroziť najmä vodičov vozidiel idúcich rovnakým smerom. Ďalej podľa § 22 ods. 1 písm. g/ ZOP priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda. Podľa § 22 ods. 2 písm. c/ ZOP za priestupok podľa odseku 1 písm. e/, g/ až i/ možno uložiť pokutu od 150 Eur do 800 Eur a zákaz činnosti do troch rokov.

S ohľadom na vymedzenie žalobných dôvodov pripadlo krajskému súdu posúdiť, či správne orgány v konaní zhromaždili dostatok podkladov pre vydanie rozhodnutia a či zistený skutkový stav poskytol spoľahlivý podklad pre vyvodené právne závery. Ďalej uviedol, že na základe administratívneho spisu možno jednoznačne skonštatovať, že správne orgány vo veci náležite zistili skutkový stav vecí a zhromaždili dostatok dôkazov, na základe ktorých dospeli k správnej závere, že počínanie si žalobcu bezprostredne pred zrážkou jeho vozidla s vozidlom poškodenej W. naplnilo skutkovú podstatu priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky tým, že pri vychádzaní od okraja cesty a odbočovaní vľavo ohrozil vodičku vozidla zn. O. W. idúcu za ním, následkom čoho došlo k zrážke týchto vozidiel. Situácia bezprostredne po nehode bola dôkladne zdokumentovaná, poškodené vozidlá boli ohliadnuté, pričom na základe týchto podkladov bolo súdnym znalcom spracované odborné vyjadrenie k priebehu, príčinám a následkom dopravnej nehody. Závery znalca boli logicky odôvodnené a plne korešpondujú s ostatnými vykonanými dôkazmi, najmä so svedeckou výpoveďou X., ktorá sa zhoduje s obsahom vysvetlenia podaného policajným orgánom krátko po nehode.

V konaní nevznikla žiadna reálna pochybnosť o presnom mieste a čase nehody, ani o pohybe kolíznych vozidiel bezprostredne pred zrážkou. Za daných okolností postupoval žalovaný správne, keď vyhodnotil návrhy na ďalšie dokazovanie, najmä na ustanovenie iného znalca z odboru dopravy do konania, ako neopodstatnené a vychádzal zo skutkových zistení, ktoré boli pre posúdenie vecí a rozhodnutie o priestupku dostačujúce.

Krajský súd v Bratislave dospel po preskúmaní vecí k záveru, že správne orgány v konaní dostatočne zistili skutkový stav, tento po právnej stránke správne posúdili a svoje závery aj náležite odôvodnili. Nakoľko námietky žalobcu neodôvodňovali zrušenie napadnutého rozhodnutia, postupoval súd podľa § 250j ods. 1 OSP a žalobu zamietol.

II.

Stručné zhrnutie odvolacích dôvodov žalobcu

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca riadne a včas odvolanie, v ktorom sa domáhal zrušenia rozhodnutia a jeho vrátenia na nové konanie buď prvostupňovému súdu alebo prvostupňovému správnejmu orgánu.

Žalobca uviedol, že Krajský súd Bratislava v rozhodnutí uvádza len všeobecne, bez uvedenia čo i len jedného konkrétneho dôkazu, že správne orgány správne zistili skutkový stav, dôkladne vec zadokumentovali, závery znalca boli logické, bol presne zistený pohyb vozidiel pred kolíziou - všetko len všeobecné, nekonkrétne formulácie, čo vyúsťuje v to, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné a ako také nezákonné. Ďalej je zrejmé, že aj tieto závery nie sú jednoznačné a bez pochybností nezodpovedajú stavu zadokumentovanému v spisovom materiáli. Žalobca uviedol, že od počiatku namietal, že znalec nesprávne počíta vzdialenosti a rýchlosti od prvého/najbližšieho/prechodu pre

chodcov k miestu zrážky, hoci hovoria o druhom prechode od miesta zrážky vzdialeného podstatne viac/miesto kde žalobca videl pri cúvaní auto p. N./. Tvrdí, že znalec bol povinný vysporiadať sa aj s týmto variantom, napriek námietkam sa však o tom nezmenil. Znalec vychádzal z výpovedí svedkov, ktorých výpovede boli podľa žalobcu zmanipulované /čo mali priznať na polícii v Nitre/. Namietal, že znalec musel svoj posudok upravovať, a že jeho nesprávnosť nakoniec pripustil pôvodne aj odvolací správny orgán a pri zákonomnom postupe mal byť do konania do konania pribratý iný znalec, čo odvolací správny orgán aj naznačil. Navyše nebola urobená previerka výpovedí na mieste udalosti a miestach kde sa vypovedajúci svedkovia v čase dopravnej nehody nachádzali a znalec vychádzal z výpovedí svedkov, ktorí keď identifikovali miesto, kde sa v čase nehody nachádzali, jednoznačne nemohli priebeh vidieť, čo napokon aj priamo jedna zo svedkýň (vedľa ktorej sa v čase nehody pri stolovaní na terase reštaurácie nachádzal aj jej manžel - ďalší svedok) priznala, že nehodu videli až po počutí nárazu. Žalobca tvrdí, že ani s týmito okolnosťami sa znalec nijako nevyrovnal. Rovnako nepreveril priebeh nehody podľa tvrdení žalobcu, hoci je povinný správneho orgánu, či inému rozhodujúcemu orgánu predložiť posudok riešiaci všetky varianty uvádzané účastníkmi deja a technicky dokazovať možnosť alebo nemožnosť ich priebehu. V danej veci je riešené len tvrdenie p. N., ktorá sa vyjadrila: „z ničoho nič som pred sebou zbadala vozidlo, ktoré som chcela predbehnúť z ľavej strany“. Na úseku 200-300m pred miestom nehody vôbec nevidela, to čo napokon uvádzajú všetci ostatní, že vozidlo z vedľajšej cesty nacúvalo na hlavnú, tam zastavilo, muselo sa pohnúť dopredu a až potom mohlo odbočovať. Vodička N. dej trvajúci 7 - 12 sekúnd nevidela, ako sama uvádza, až tesne pred nárazom zbadala pred sebou vozidlo, do ktorého nakoniec narazila. Tvrdenia o tom, kam žalobca nacúval, odkiaľ zašiel k stredu križovatky podľa neho, že dával dokonca prednosť oproti idúcemu vozidlu a až potom začal odbočovať nik nepreveril a s takouto možnosťou sa znalec vôbec nezaoberal. Tieto tvrdenia žalobcu sú v spise od počiatku, teda nejde o dodatočné účelové zmeny. Ďalej tvrdí, že sa s nimi iba doteraz účelovo nik nezaoberala. Pritom p. N. pred nehodou ani nebrzdila, ani sa nepokúsila prejsť v ľavom jazdnom pruhu cesty, ktorý bol absolútne, a v ktorom nakoniec, podľa pravidiel cestnej premávky mala správne jazdiť. Podľa žalobcu sa nik nevysporiadala s uvedeným napriek tomu, že sa jedná o miesto s dvoma vyznačenými prechodmi pre chodcov, so zastávkou pre autobusy, so značkou prikazujúcou znížiť rýchlosť a značkou upozorňujúcou aj na pohyb chodcov a detí, čo všetko malo podľa zákona u vodičky N., ktorá po takto označenej komunikácii k miestu stretu prichádzala, evokovať zvýšenú pozornosť a opatrnosť. Žalobca nesprávne cúval do križovatky, ale to nebolo príčinou tejto dopravnej nehody, pretože od nacúvania a jeho ďalšieho konania do stretu vozidiel uplynulo toľko času, že vodič prichádzajúci po hlavnej ceste, pri venovaní sa jazde, mohol absolútne bezkolízne uvedeným miestom prejsť. Žalobca uviedol, že jedine absolútne nevenovanie sa situácii v cestnej premávke mohlo túto nehodu spôsobiť a aj jednoznačne spôsobilo. Namietal, že od začiatku žiada objektívneho znalca, preverenie reality výpovedí svedkov, objektivizovať tieto tvrdenia, verzie účastníkov znalecky preveriť a až potom urobiť záver. Výplatenie poisťky v prospech p. N. do týždňa po nehode, hoci vec dodnes nie je skončená pričom polícia okamžite dala poisťovní záver, že na vine je žalobca a postup policajta na miest dopravnej nehody, ktorý okamžite zadržal žalobcov vodičský preukaz, nezabezpečenie kamerových záznamov, ktoré boli požadované od začiatku, je len dokreslením iných vplyvov v rámci prvostupňového správneho konania v tejto veci. Napokon uviedol, že žalobca vykonal trest zákazu činnosti a zaplatil pokutu. Žalobca v odvolaní navrhol napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu ako nezákonné zrušiť a vec vrátiť na nové konanie a rozhodnutie.

III.

Stručné zhrnutie vyjadrenia žalovaného k odvolaniu žalobcu

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril tak, že sa v plnej miere stotožňuje s výrokom a odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu a považuje ho za správny. Preskúmaním zákonnosti rozhodnutia žalovaného a jeho postupu, súd dospel k záveru, že správny orgán zistil skutkový stav, z ktorého bolo nepochybne preukázané spáchanie priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. g/ zákona č. 372/1990 o priestupkoch v. z. n. p. platného a účinného v čase spáchania priestupku a bola mu uložená sankcia, podľa § 22 ods. 2 písm. c/ zákona o priestupkoch pokuta 250 Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 4 mesiace. Z prvostupňového aj druhostupňového rozhodnutia je podľa žalovaného zrejmé, aké dôkazné prostriedky boli podkladom pre rozhodnutia, zo spáchania akého dopravného

priestupku bol žalobca uznaný vinným a na základe akej správnej úvahy dospel správny orgán k výške uloženej sankcie. Ďalej sa vyjadril, že v konaní pred krajským súdom bolo dostatočne preukázané, že žalobca svojim konaním porušil § 23 ods. 5 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, kde je v prvej vete tohto ustanovenia uvedené, že vodič vozidla, ktoré zastavilo alebo stálo a opäť vychádza od okraja cesty alebo chodníka, nesmie ohroziť ostatných účastníkov cestnej premávky, pritom je povinný dávať znamenie o zmene smeru jazdy. Žalovaný uviedol, že súd vo svojom rozsudku správne skonštatoval a je toho názoru, že správne orgány vo veci náležite zistili skutkový stav veci a zhromaždili dostatok dôkazov, na základe ktorých dospeli k správne záveru, že počínanie si žalobcu bezprostredne pred zrážkou jeho vozidla s vozidlom poškodené W. naplnilo skutkovú podstatu priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky tým, že pri vychádzaní od okraja cesty a odbočovaní vľavo ohrozil vodičku vozidla zn. O. W. idúcu za ním, následkom čoho došlo k zrážke týchto vozidiel. Situácia bezprostredne po nehode bola dôkladne zdokumentovaná, poškodené vozidlá boli obhliadnuté, pričom na základe týchto podkladov bolo súdnym znalcom spracované odborné vyjadrenie k priebehu, príčinám a následkom dopravnej nehody. Závery znalca boli logicky odôvodnené a plne korešpondujú s ostatnými vykonanými dôkazmi, najmä so svedeckou výpoveďou X., ktorá sa zhoduje s obsahom vysvetlenia podaného policajným orgánom krátko po nehode.

S poukazom na vyššie uvedené, žalovaný navrhol odvolanie žalobcu zamietnuť a rozsudok krajského súdu potvrdiť.

IV.

Argumentácia rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu

Prvostupňový správny orgán (Okresné riaditeľstvo PZ v Malackách) vo svojom rozhodnutí č. p.: ORP-P-477/MA-DI-OBCEP-2010 zo dňa 27.07.2011 uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g/ zákona č. 372/1990 o priestupkoch v. z. n. p a bola mu uložená sankcia podľa § 22 ods. 2 písm. c/ uvedeného zákona, a to pokuta vo výške 250 Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 4 mesiace. Prvostupňový správny orgán svoje rozhodnutie oprel o zhromaždené listinné dôkazy, a to záznam dopravnej nehody, zápisnicu o ohliadke miesta dopravnej nehody, náčrtok a fotodokumentáciu z miesta nehody, ďalej o výsluchy účastníkov dopravnej nehody (žalobcu a vodičky W.) a svedka X., ako aj o odborné vyjadrenie súdneho znalca z odboru cestnej dopravy R., na základe ktorých ustálil skutok tak, ako bol sformulovaný vo výrokovvej časti prvostupňového rozhodnutia. Na podklade odborného vyjadrenia znalca konštatoval, že technickou príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy žalobcu, nakoľko pri vychádzaní od okraja vozovky a odbočovaní doľava ohrozil vodičku vozidla zn. O. idúceho za ním, pričom začal odbočovať už z polohy vozidla pri pravom okraji cesty, čo vyvolalo kolíziu situáciu. Žalobca zároveň oneskorene reagoval na vozidlo zn. O. pred začiatkom odbočovania, čo mu znemožnilo zabrániť dopravnej nehode. Vodička vozidla zn. O. W. by podľa znalca nehode zabránila iba v prípade, ak by sa s vozidlom pohybovala rýchlosťou 17,67 - 21,5 km/h, ktorú rýchlosť však z právneho hľadiska dodržať nemusela. Správny orgán prvého stupňa uviedol, že výpovede svedkov vykonané pred správnym orgánom potvrdili priebeh dopravnej nehody, tieto sa navzájom dopĺňajú a podporujú, pričom svedkovia X. a X. videli a popisali správanie sa účastníkov dopravnej nehody minimálne až do bezprostrednej zrážky vozidiel, pričom ich výpovede neodporovali ani odbornému vyjadreniu znalca. Preto správny orgán nemal pochybnosti ani o zákonnosti a správnosti odborného vyjadrenia vypracovaného znalcom. Uviedol, že porušenie pravidiel cestnej premávky vodičkou W. nebolo preukázané a príčinou dopravnej nehody bolo nedanie prednosti v jazde zo strany žalobcu pri vychádzaní z okraja cesty a ohrozenie vodičky W. idúcej so svojím motorovým vozidlom cez križovatku v priamom smere po hlavnej ceste v smere do centra mesta Malacky.

V.

Argumentácia rozhodnutia žalovaného

Žalovaný odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že skutok, zo spáchania ktorého bol žalobca uznaný vinným,

bol v dostatočnej miere preukázaný, výpovede svedkov manželov U. ako priamych svedkov dopravnej nehody potvrdili priebeh dopravnej nehody nezávisle od odborného vyjadrenia znalca. Znalec vychádzal z kompletného spisového materiálu, na základe ktorého dospel k jednoznačným záverom, ktoré zhrnul vo vypracovanom odbornom vyjadrení.

Pri rozhodovaní žalovaný vychádzal z predložených listinných dôkazov, a to zo záznamu dopravnej nehody, zo zápisnice o ohliadke miesta nehody a z náčrtku miesta nehody. Námietky žalobcu ohľadom nevykonania ohliadky miesta činu preto považoval za irelevantné. K námietkam spochybňujúcim odborné vyjadrenie znalca R. žalovaný uviedol, že ide o súdneho znalca z odboru cestnej dopravy, odvetvie nehody v cestnej premávke, ktorý je riadne zapísaný v zozname znalcov Ministerstva spravodlivosti SR. Znalec pri vypracovaní odborného vyjadrenia vychádzal zo zápisnice o ohliadke miesta dopravnej nehody, vyhotovenej fotodokumentácie, náčrtku a plánu miesta nehody a ďalšieho spisového materiálu, nielen z výpovedí svedkov, pričom na základe uvedených podkladov dospel k jednoznačným záverom, a to že vozidlo zn. O. vodičky W. jazdilo vo svojom jazdnom pruhu a nevybočovalo zo svojho smeru jazdy. Vodič vozidla zn. T. (žalobca) by zabránil nehode tak, že by nevošiel pri odbočovaní doľava do koridoru vozidla zn. O., teda jeho technika jazdy bola nesprávna. Podľa záverov odborného vyjadrenia technika jazdy vodičky W. bola správna, na pohyb vozidla zn. T. začala reagovať skôr, ako bola povinná tak urobiť. Pokiaľ ide o ukazovateľ smeru jazdy na vozidle žalobcu, fakt, či tento bol alebo nebol zapnutý, nemá podľa žalovaného vplyv na zavinenie dopravnej nehody, pretože ukazovateľ smeru jazdy nezakladal povinnosť dať prednosť v jazde vozidlu žalobcu.

K námietkam týkajúcim sa spochybnenia výpovedí svedkov žalovaný uviedol, že správny orgán prvého stupňa vyhovel námietkam žalobcu a jeho právneho zástupcu a vykonal výsluchy priamych svedkov dopravnej nehody, a to z dôvodu, že na záznamy o podaní vysvetlenia manželov U. vykonané dňa 04.11.2010 na Okresnom dopravnom inšpektoráte v Nitre neprihliadal. Výpovede týchto svedkov pred správnym orgánom podľa žalovaného potvrdili celý priebeh dopravnej nehody nezávisle od odborného vyjadrenia znalca.

VI.

Právny názor NS SR

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1, § 250l ods. 2 OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 10.12.2013 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím číslo SLV-PS-1120/2012 zo dňa 12.12.2012 v zmysle § 21 ods. 11 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zrušilo ku dňu 31.12.2012 okrem iných aj rozpočtovú organizáciu Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Bratislave, pričom práva a povinnosti zrušenej organizácie prešli dňom zrušenia na zriaďovateľa, ktorým je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Nakoľko pôvodne žalovaný ako právnická osoba uvedeným dňom zanikol, účastníkom konania na strane žalovaného sa stalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky z titulu právneho nástupníctva. Pod všeobecným označením „žalovaný“ v texte je nutné preto rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu o zamietnutí žaloby žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g/ zákona č. 372/1990 o priestupkoch v z. n. p a bola mu uložená sankcia podľa § 22 ods. 2 písm. c/ uvedeného zákona, a to pokuta vo výške 250 Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 4 mesiace.

Preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa

vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Podľa § 23 ods. 5 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke vodič vozidla, ktoré zastavilo alebo stálo a opäť vychádza od kraja cesty alebo od chodníka, nesmie ohroziť ostatných účastníkov cestnej premávky; pritom je povinný dávať znamenie o zmene smeru jazdy. Vodičovi vozidla pravidelnej verejnej dopravy osôb sú v obci vodiči ostatných vozidiel povinný umožniť vyjdenie zo zastávky alebo zo zastávkového pruhu, a to znížením rýchlosti jazdy, prípadne i zastavením vozidla; vodič takéhoto vozidla pritom nesmie ohroziť najmä vodičov vozidiel idúcich rovnakým smerom

Podľa § 22 ods. 1 písm. g/ zákona č. 372/1990 Z. z. o priestupkoch priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda.

Podľa § 22 ods. 2 písm. c/ č. 372/1990 Z. z. o priestupkoch za priestupok podľa odseku 1 písm. e/, g/ až i/ možno uložiť pokutu od 150 Eur do 800 Eur a zákaz činnosti do troch rokov.

V správnom súdnictve sa súd pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej právnej veci v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádza, nie sú pochybné, najmä kvôli prameňu, z ktorých pochádzajú alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Súd pri preskúvaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis. Pre súd je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

Žalobca v odvolaní namietal, že správny orgán prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav veci, napriek jeho návrhom nebol do konania pribratý nový znalec, nebola vykonaná obhliadka miesta činu ani rekonštrukcia, na základe ktorých by znalec mohol presne zistiť a verifikovať skutočnosti uvádzané svedkami a účastníkmi dopravnej nehody.

Uvedené odvolacie námietky žalobca uplatnil aj žalobe proti rozhodnutiu žalovaného. Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky krajský súd sa podrobne zaoberal uvedenými námietkami žalobcu, s ich vyhodnotením sa stotožňuje a zastáva rovnaký názor ako krajský súd, že tieto neboli spôsobilé spochybniť zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Námietkami žalobcu sa dôsledne zaoberal aj žalovaný a svoje stanovisko k nim vyčerpávajúcim spôsobom uviedol vo svojom rozhodnutí.

K odvolacej námietke žalobcu, týkajúcej sa nedostatočného zistenia veci pre nepribratie nového znalca považuje za dôležité tiež poukázať na to, že v postupe krajského súdu, ktorý správne vyhodnotil uvedenú námietku za nedôvodnú, rovnako ani v postupe žalovaného, ktorý náležite vyargumentoval, prečo neustanovil nového znalca a nevykonal, obhliadku miesta činu a rekonštrukciu, pričom v podrobnostiach na túto argumentáciu, ktorá je obsiahnutá v napadnutom rozhodnutí žalovaného odvolací súd odkazuje, nevidel ani odvolací súd žiadne pochybenie.

Podľa odvolacieho súdu treba prisvedčiť názoru žalovaného, že žalovaný sa dôsledne riadil procesnými zásadami, ktoré sú obsiahnuté v Správnom poriadku (§ 3 ods. 4, § 32 ods. 1 a § 34 ods. 3), zadovážili si podklady pre rozhodnutie zákonným spôsobom, vysporiadal sa s návrhmi žalobcu na vykonanie ďalších dôkazov a objasnil dôvody nepribratia nového znalca, pričom odvolací súd sa zhoduje so záverom správnych orgánov, že žalovaný mal dostatok podkladov pre vydanie rozhodnutia o odvolaní a z toho dôvodu sa dôvodne rozhodol nevykonávať ďalšie preukazovanie skutočností, ktoré by už boli zjavne nepotrebné a nadbytočné.

Odborné vyjadrenie znalca R. (súdneho znalca z odboru cestnej dopravy, odvetvie nehody v cestnej premávke, ktorý je riadne zapísaný v zozname znalcov Ministerstva spravodlivosti SR), vychádzalo zo zápisnice o obhliadke miesta dopravnej nehody, vyhotovenej fotodokumentácie, náčrtku a plánu miesta nehody a ďalšieho spisového materiálu, nielen z výpovedí svedkov, pričom znalec na základe uvedených podkladov dospel k jednoznačným záverom, že b žalobca ako vodič odbočujúceho vozidla zn. T. ohrozil vodičku vozidla O. idúcu za ním. Podľa analýzy pohybu vozidiel do miesta zrážky a z analýzy možnosti zabránenia nehode zo strany vodičky vozidla O., táto by nezabránila nehode ani maximálnym brzdným spomalením a nedokázala by sa s vozidlom O. vyhnúť vozidlu zn. T. ani využitím maximálneho bočného zrýchlenia (vzhľadom na krátku dráhu do miesta zrážky z miesta začiatku reakcie. Uvedené závery znalca ako aj ďalšie dôkazy viedli správne orgány k správny záverom, že konanie žalobcu

bezprostredne pred zrážkou jeho vozidla s vozidlom poškodenej W. naplnilo skutkovú podstatu priestupku definovaného v rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu.

K námietkam týkajúcim sa spochybnenia výpovedí svedkov odvolací súd uvádza, že správny orgán prvého stupňa čiastočne vyhovel námietkam žalobcu, keď neprihliadol na záznamy o podaní ich vysvetlení, ale vypočul ich ako svedkov, pričom ich vyjadrenia k priebehu dopravnej nehody sú totožné, bez vnútorných rozporov. Svedkovia potvrdili priebeh dopravnej nehody nezávisle od odborného vyjadrenia znalca.

Ako vyplynulo z obsahu administratívneho spisu (z obsahu zápisníc o výsluchu svedkov) správny orgán poučil svedkov o povinnosti vypovedať pravdivo (podľa § 35 Správneho poriadku), preto bolo potrebné, vzhľadom k tomu, že nebolo iniciované a ani začaté trestné stíhanie pre krivú výpoveď vychádzať z takto vykonaných dôkazov - výpovedí svedkov, ktorých dôkazná hodnota nebola spochybnená ani tvrdením žalobcu, že ich výpovede boli zmanipulované.

Odvolací súd nezistil žiadne pochybenia v napadnutom rozhodnutí ani v konaní, ktoré mu predchádzalo. Správne orgány postupovali v súlade so zákonom, keď žalobcu uznali vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. g/ zákona č. 372/1990 o priestupkoch v. z. n. p a bola mu uložená sankcia podľa § 22 ods. 2 písm. c/ uvedeného zákona, a to pokuta vo výške 250 Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 4 mesiace.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa s názorom žalobcu a jeho odvolacími námietkami nestotožnil, naopak stotožnil sa so záverom žalovaného, ktorému dal za pravdu aj súd prvého stupňa.

Žalobca v odvolacom správnom konaní, v žalobe ani v odvolaní proti rozsudku krajského súdu nepredložil žiadne dôkazy, ktorými by správnosť skutkových zistení správnymi orgánmi spochybnil, neuviedol v odvolaní žiadne nové skutočnosti, ktoré by záver o zákonnosti rozhodnutí a postupu dotknutých správnych orgánov vyvrátili, jeho odvolacie námietky neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, a preto s poukazom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP potvrdil ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c a § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi vzhľadom na jeho neúspech v konaní náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalovanému priznanie trov konania zákon neumožňuje.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.